

Nu bliver det for alvor spændende

Jan Carlsen

DBU Diplominstruktør og medlem af DBUs lovgruppe samt klummeskribent

22-05-2021

Endnu en begivenhedsrig uge, for nu at sige det mildt. Det er vel 15 år siden, at vi har haft en så hektisk afslutning i Superligaen som i år. Og det er da vidunderligt, ikke mindst fordi denne sæson jo i forvejen ikke ligner nogen anden med manglen på tilskuere, lang midterpause, ekstremt komprimeret program osv. Så ved jeg udmærket, at nogle vil sige, at jævnbyrdigheden i toppen skyldes, at vi alle er blevet gennemsnitligt ringere. Men jeg er nu af natur sådan indrettet, at jeg hellere ser et glas som halvt fyldt frem for halvt tomt. Lad os nu nyde, at der for en gangs skyld er spænding helt frem til målstregen – og så må vi se, hvordan det bærer ude i det store Europa. Pokalsejren til Randers betyder jo, at man som minimum er sikret et gruppespil i den nystartede Conference League. Det betyder flere penge til dansk fodbold, og det kan ingen vel have noget imod. Den nye turnering betyder uden tvivl også flere internationale opgaver til vores dommere (og sikkert også til observatører som mig selv, men skidt med det). Det centrale er, at vores dommere får en bredere international erfaring, og det kan i hvert fald aldrig skade. Hvis vi går ud fra, at hele situationen har stabiliseret sig til juli, er der altså en verden til forskel på at stå med 20.000 frådende tilskuere på Balkan og at gøre det på et eller andet dansk stadion i provinsen,

ingen nævnt, ingen glemt. Det hele er i den grad en vind-vind – situation, i hvert fald når man ser det fra dommersiden.

Til gengæld har vi jo også de senere år set danske klubber falde tidligt ud af turneringerne mod noget, der ligner relativt ydmyge hold. Men som jeg har talt med mine udenlandske kolleger om mange gange: der er ikke længere lette kampe i Europa. For tyve år siden kunne man pege fingre af de mindre nationer og sige, at dem klarer vi sagtens (og det gjorde man så også – som regel, i hvert fald), men de tider er forbi. Jeg har været med til adskillige europæiske kampe, hvor udeholdet efterfølgende er blevet dybt chokeret over, hvad de mødte. Så budskabet er bare (hvis ellers nogen af de danske europæiske klubber skulle læse dette): man må aldrig undervurdere et hold. FC København lærte det i sidste sæsons kvalifikation på den hårde måde, da de blev slået ud af Rijeka fra Kroatien. Jeg var selv både delegeret og dommerobservatør, da Rijeka i 1991 – ugen efter 11. september, og det er en historie for sig – bankede Aston Villa i England. Til hjemmeholdets store chok. Så man skal tage alting alvorligt.

Nok om moralisering – tilbage til materien, for ugen har også budt på spændende ting væk fra skrivebordet og ude på fodboldbanerne. Vi har mødt et par ganske interessante lovmæssige situationer. Lad os starte med Vejle og OB, hvor der bliver begået en forseelse til en klokkeklar advarsel, men hvor holdet vælger at tage et hurtigt frispark for at videreføre det angreb, som de allerede har gang i. Ved næste spilstop giver dommeren så den advarsel, som allerede kunne være faldet i første omgang. Og mange har spurgt mig, om man kan det. Normalt siger vi jo, at når først bolden er sat i spil igen, er løbet kørt. Man ja, det kan man efter en lovændring for et par år siden godt.

Hvis dommeren har besluttet sig for at tildele en følgestraf, men endnu ikke har påbegyndt proceduren, stillet en mur op e.l., kan han tillade et hurtigt frispark og stadig vende tilbage til den oprindelige følgestraf, hvis der foreligger en stor scoringsmulighed (ikke at forveksle med den oplagte scoringsmulighed, som koster et rødt kort). Krøllerne kommer ind, når vi ser på selve følgestrafpen. Havde det været en oplagt scoringsmulighed (hvilket forhåbentlig vil være undtagelsen, eftersom udvisninger er en alvorlig ting, som man ikke bør køre hurtige igangsættelser eller for den sags skyld andre udvisninger på under dække af fordelsreglen), vil den nu blive nedgraderet til en advarsel – og havde vi talt en advarsel for at bremse et lovende angreb, ville den tilsvarende blive nedgraderet til ingenting. I kampen i Vejle er det selve forseelsens karakter, som skal udløse en advarsel (altså hverken stor scoringsmulighed eller bremse lovende angreb, så derfor er fuldt legitimt at vende tilbage ved næste spilstop og tildele den pågældende advarsel.

I FA Cup-finalen mellem Chelsea og Leicester løb vi ind i en situation, hvor der ved sejrsmålet var en uforsætlig hands fra en Leicester-spiller i opspillet. Skal målet så annulleres, fordi fodbolden ikke forventer, at en hånd på bolden skal kunne føre til scoring? Indtil 1. juli kun, hvis der er tale om, at scoringen sker umiddelbart efter. Og hvad er så 'umiddelbart'? Her kommer der en række kriterier ind, som dommeren skal vurdere på og dømme efter. Det er forhold som 'afstand til målet', 'tidsfaktoren' og 'antal boldberøringer'. Her sker berøringen med hånden tilpas langt oppe på banen, der går noget tid, og der er også flere boldberøringer undervejs. Derfor ryger forseelsen (som jo dårlig nok er nogen forseelse, eftersom den forsvinder under radaren) over i brokkassen. Og fra næste sæson er dette lille hjørne af hands-reglen blevet korrigeret, så det kun er en berøring fra målscoren selv, der kan straffes.

Og så står vi som sædvanlig tilbage med et par VAR-eksempler fra den foregående runde (igen skal jeg minde om, at dette skrives onsdag – altså før vi tager hul på næstsidste spillerunde). Jeg har godt set, at Euroman har startet 'Folkebevægelsen mod VAR'. Lad mig minde om, at det ikke er dommersektoren, der har bedt om VAR, men klubberne selv. Lad mig ligeledes minde om, at tallene med al tydelighed viser, at VAR redder langt flere kendelser, end det smadrer. VAR er ikke sat i verden for at skabe fuld retfærdighed, for sådan en størrelse findes nok ikke – men for at undgå, at vi rammer de helt grimme overskrifter mandag morgen. Så VAR vil aldrig nogensinde blive genstand for en folkeafstemning eller et borgerforslag til Folketinget (som heller aldrig fører til noget, uanset hvor smuk tanken måtte være, når den ligger på skrivebordet).

I derbyet mellem FCK og Brøndby fik vi et annulleret Brøndby-mål for en helt korrekt offside, og vi fik efterfølgende et FCK-straffespark, som ligeledes var helt efter bogen. I kampen mellem AGF og FC Nordsjælland fik vi et ligeledes helt korrekt straffespark. Så man kan sige, at VAR-systemet virker, men der selvfølgelig er folk på begge sider af gærdet, som ikke er begejstrede.

Det er sådan noget, som vi må leve med – men igen: det er ikke primært dommerne, der har ønsket VAR, selv om der ikke for os er nogen tvivl om, at det er vejen frem, hvis vi skal have dommere til slutrunder og i øvrigt hænge på den udvikling, som foregår andre steder, ikke bare i Europa, men i også i resten af verden.

Man kan mene om VAR, hvad man vil – og det er man velkommen til, vi lever i et frit land. Men hopper vi ikke med på vognen, er vi om lidt henvist til ladet på den trehjulede cykel.. Det kan jo også være fint nok – men det er ikke dér, hvor jeg tror, at Fodbold-Danmark ser sig selv. Så ville den anden halvdel af lejren nok komme hoppende ud og spørge, hvorfor vi ikke var med.